

ville gøre sig gældende over for de vedkommende Børns Forældre eller Forsørgere? Det er altsaa gjort paa den Maade, at man siger, at dette Tilskud er en Refusion for Bespisning af de Børn, hvis Forældre i Forvejen ere under Kjøbenhavns Kommunes Fattigforsørgelse, og som altsaa ikke kunne volde nogen Vanskelighed med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt Bespisningen kan ydes uden Fattighjælps Virkning. Ved Behandlingen af Budgettet for 1899 foreslog Budgetudvalget at stryge denne Post og i Stedet derfor paa Bilag 23, Forskellige Udgifter, at optage et Tilskud paa 20,000 Kr. til nævnte Forening. Dette modsatte Magistraten sig. Den havde stadig Øjet aabent for, at det var umuligt saaledes uden nogen Betingelse at yde dette Tilskud til Foreningen for Friskolebørns Bespisning. I Stedet for foreslog den, at man paa Bilag 12 som Refusionspost under Fattigvæsenet beholdt de 10,000 Kr., medens man samtidig paa Bilag 23 optog, ikke en ren Bevilling paa 10,000 Kr. yderligere til Foreningen, men en Bemyndigelse for Magistraten til, hvis det i Løbet af Vinternen viste sig, at der savnedes Midler til at fortsætte Bespisningen, at yde et yderligere Tilskud paa indtil 10,000 Kr., alt efter Resultatet af et foreløbigt Regnskab over Foreningens Udgifter og Indtægter i den løbende Vintersæson, og dette accepteredes. Den forøgede Part af Tilskuddet til Friskolebørns Bespisning toges altsaa ganske med samme Hensyn som det, der gøres gældende her i dette Lovforslag, nemlig: Hvor meget ydes der fra anden Side, i dette Tilfælde af Foreningen?

Naar det ærede Medlem erindrer, at saaledes er Forholdet, saaledes er den Ret, som Kjøbenhavns Kommune for Tiden har til at yde Bidrag, tror jeg, at det ærede Medlem, naar han nærmere vil overveje denne Sag, vil indrømme, at saaledes som Forslaget her foreligger, er det saa langt fra nogen Indskrænkning i det kommunale Selvstyre, hverken for Købstæderne eller Kjøbenhavns Vedkommende, at det tværtimod er en Udvidelse af det. I Stedet for, at det hidtil har været et meget vanskeligt og tvivlsomt Spørgsmaal — idet Ministeriet har givet et Svar, der siger: Ja, det er ikke udelukket, at Ministeriet kan have Myndighed til at give Tilladelse dertil, og Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse paa samme Vis har søgt at komme uden om Vanskeligheden paa bedste Maade ved at stille Bidraget som en Refusionspost for en Ydelse til under

Fattigvæsenets Forsørgelse værende Forældres Børn — gives der nu Kjøbenhavns og Købstædernes Kommuner en ren og klar lovlig Ret til at yde lige saa meget til saadan Bespisning, som den paagældende private Forening yder, uden at det i nogen Henseende faar Fattighjælps Virkning. Og skulde man ønske endnu mere, gives der Ministeriet, som ogsaa for Tiden staar uden nogen ren og klar Bemyndigelse, men kun maa mene, at det ikke er udelukket, Bemyndigelse til yderligere at kunne give en Kommune, hvor der menes at være Trang til at yde mere, en saadan Ret.

Andersen: Den højtærede Indenrigsminister fremførte i sin Imødegaelse af min Opfattelse af sidste Punktum af § 16 i Loven af 4de Marts 1857 en hel Del Bestemmelser, hvoraf det fremgaar, hvorledes Forholdet er, naar der er Uoverensstemmelse mellem Borgerrepræsentationen og Magistraten. Jeg tror nok, at den højtærede Minister har Ret i sin Opfattelse af Loven paa dette Punkt. Det, som jeg har fremført som min Opfattelse, er imidlertid, at naar der er Enighed mellem de to Faktorer, Magistrat og Borgerrepræsentation, udkræves der ikke nogen højere Stadfæstelse eller Sanktion til Budgettets Gyldighed, og dette Resultat tror jeg ogsaa, at den højtærede Minister kom til. Nu har jo Praksis i adskillige Aar vist, at der har været Enighed inden for Kommunalbestyrelsen med Hensyn til Spørgsmaalet om Skolebørns Bespisning, og som Følge deraf ere de Summer, som ere blevne bevilgede til dette Øjemed, blevne benyttede, uden at der er bleven gjort nogen Indsigelse derimod fra Regeringens eller Ministeriets Side. Det forekommer mig derfor, at min Opfattelse af det sidste Punktum i § 16 er rigtig, og det forekommer mig ogsaa, at den ærede Minister kom til det samme Resultat i sine Udtalelser. — Dernæst rejste den ærede Minister Spørgsmaalet om, hvorledes Skolebespisningen staar i Forhold til Fattiglovgivningen, men ogsaa paa dette Omraade tror jeg, at den gængse Praksis har vist, hvorledes Fattigloven skal forstaas, i alt Fald for Kjøbenhavns Vedkommende, i det der jo er en hel Del Børn her i Kjøbenhavn, som have modtaget Bespisning paa Skolerne, uden at det er kommet deres Forældre til Skade med Hensyn til deres borgerlige Rettigheder, uden at de altsaa ere komne ind under Fattigvæsenets Omraade. Det forekommer mig altsaa, at den Praksis,